

военнитѣ на Сераскерата. Струваше са, че той са приготвяла да стане турски министръ; до толкова точно и обстоятелствени бѣхъ неговитѣ свѣдѣния. Редакцията на *Бассиретъ и Вакъмъ*, французскитѣ, английскитѣ и италианскитѣ вѣстници, които са издавахъ тамъ, гръцкитѣ писатели, които живѣятъ въ Византия, търговцитѣ, все и всякъ вече знаеше Скобелевъ, тѣхнитѣ възгледове, съ венчкитѣ тѣхни мечти, программы....

— Защо е това на васъ? питахъ го.

— Навикътъ ми е такъвъ... Азъ на всякъждѣ любя да съмъ у дома... Да търпя не можъ пробелитѣ и изоставянията.

Азъ вече по горѣ говорихъ, че да бждешъ при него офицеритъ, значи да са учишъ. Никждѣ справедливостта на това не са е така потвърждавала, както въ Цариградъ. Тамъ офицеритѣ, младежъта отпущахъ на два на три деня да му пийнатъ на въздухътъ и слѣдъ това да са върнатъ на работа... Бѣда бѣше ако такъвъ отдиhaющъ като са завърне не донесе съ себе си какви и да е полезни свѣдѣния.

— Васъ, душице, не чини да ви отпущатъ. Отъ нищо вий не съумѣвате да са възползувате...

— Той у васъ е удивителенъ! говоряше за Скобелева единъ гръкъ, чини ми са Варварци...

— Защо това?

— Азъ вчера бѣхъ при него... Случайно стана дума за чисто хозяйственитѣ интереси на градътъ, оказа са, че той ги знае, разбира... Азъ съвсѣмъ са замаяхъ, когато той почнъ да ми говори за проектитѣ на водопроводътъ, подаденъ отъ нашитѣ гръци, за новата кула вмѣсто галатската която ний искаме да строимъ... Азъ даже го попитахъ, по напредъ не е ли живѣлъ той въ Цариградъ....

Единъ отъ стамболскитѣ улеми, бившъ въ Георгиевцитѣ са изрази сжщото.

— Акъ наша можаше да бжде добръ мусулманинъ.

— Защо?

— Той знае коранътъ.

И не само го знаеше, но често го цитираше...

Въ Скобелева въ това время вече са показвахъ замечателни черти на характеръ. Единъ отъ военнитѣ, които обладаватъ незавидната способностъ да влизатъ безъ сапунъ въ гърлото, запозналъ са съ него въ Цариградъ. На генерала той много са поправилъ, защото това обстоятелство не бъркало на едното да бжде храбръ чело-